

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.259/2016/12.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Kónya István, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2016. szeptember 26.
Az ügy tárgya: kábítószerrel visszaélés büntette
Terhelt: I. rendű
VII. rendű
Első fok: Szekszárdi Törvényszék, 7.B.77/2014/57., ítélet, tárgyalás,
2014. november 11.
Másodfok: Pécsi Ítéltábla, Bf.III.9/2015/41., ítélet, tárgyalás, 2015. július 8.
Az indítványok előterjesztői: I. rendű terhelt védője
VII. rendű terhelt védője
Az indítványok iránya: az I. és a VII. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a Szekszárdi Törvényszék 7.B.77/2014/57. számú, és a Pécsi Ítéltábla Bf.III.9/2015/41. számú ítéletét VII. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát elutasítja.

Az eljárás során felmerült 93.551 (kilencvenháromezer-ötszázötvenegy) forint bünygyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítványok előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] I. rendű terheltet a Szekszárdi Törvényszék a 7.B.77/2014/57. számú ítéletével bűnösnek mondta ki bünszervezetben, társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: korábbi Btk. - 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés]. Ezért 9 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Az I. rendű terhelttől lefoglalt 7.495.500 forintra, 80.800 euróra, 920 amerikai dollárra,

- 1050 cseh koronára és 5 török lírára vagyonekhozást rendelt el.
- [2] VII. rendű terheltet a Szekszárdi Törvényszék ugyanezen ítéletével szintén bünszervezetben, társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: korábbi Btk. - 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés] mondta ki bűnösnek. Ezért 9 év fegyházbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A VII. rendű terhelttől lefoglalt 9500 forint, 435 euró és 1450 cseh koronára vagyonekhozást rendelt el.
- [3] Az I. és a VII. rendű terhelt tekintetében - kétirányú fellebbezések alapján eljárva - a Pécsi Ítéltábla a Bf.III.9/2015/41. számú határozatával az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [4] A jogerős ítéletben megállapított, a VII. rendű terheltet érintő tényállás lényege a következő.
- [5] I. rendű terhelt társaival, elsősorban testvérével, a II. rendű terhelttel és a külföldi lakóhellyel rendelkező VII. rendű terhelttel a 2010. október 9-én történt elfogásukat megelőző hónapokban, de legkésőbb 2010. szeptember elejétől létrehozott és megszervezett egy külföldi kapcsolatokkal rendelkező, de magyarországi központú bűnözői szervezetet, mely működésének ideje alatt Magyarország területén nagybani kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott. A bünszervezet külföldi ága a VII. rendű terhelt személyéhez kötődött, aki nem alá-fölérendeltségi, hanem alapvetően kereskedelmi partneri kapcsolatban állt az I. rendű terhelt által irányított bünszervezettel. A VII. rendű terhelt és bűntársai folyamatos együttműködésben, rendszeresen nagy mennyiségben szállítottak marihuánát az I. rendű terhelt részére. A VII. rendű terhelt a kábítószer-szállítást általában saját futára, a IV. rendű terhelt közreműködésével végezte, aki maga szállította gépkocsijával Magyarországra a megrendelt kábítószer, a VII. rendű terhelt pedig - alkalmanként élettársa, a IX. rendű terhelt társaságában - egy másik autóval kísérte a szállítmányt.
- [6] A bünszervezet tevékenysége során az I. és a VII. rendű terhelt legalább két konkrétan azonosítható adásvételben vett részt.
- [7] Az I. rendű terhelt legalább 2010. szeptember 14. napjától állt rendszeres kapcsolatban a VII. rendű terhelttel, akivel kereskedelmi nagyságrendű, bár pontosan meg nem határozható mennyiségű, továbbértékesítésre szánt marihuánát hozott be Magyarországra. Az I. rendű terhelt a II. rendű terheltten keresztül adta a szükséges instrukciókat, illetve állapodott meg a szállítási feltételekről, ami alapján a VII. és VIII. rendű terheltek - a fent ismertetett módon - leszállították a megrendelt kábítószer, amit a IV. és VI. rendű terheltek vettek át, majd azt az V. rendű terhelt raktározta el.
- [8] 2010. október 4. napján az I. rendű terhelt a II. rendű terhelt közreműködésével pontosan meg nem határozható mennyiségű, kb. 21-22 kg tömegű marihuánát rendelt a lakóhelyén tartózkodó VII. rendű terhelttől. A VII. és IX. rendű terheltek még aznap átadtak a VIII. rendű terheltnek két sporttáskát, aki azt másnap hajnalban gépkocsijába B-re szállította. Az út során a VII. és IX. rendű terheltek saját gépkocsijukkal haladtak a VIII. rendű terhelt által vezetett jármű előtt, garantálva tájékozódását és biztosítva a szállítmányt. A VII., VIII. és IX. rendű terheltek találkoztak az I. rendű terhelt utasítására a szállítmányt átvevő IV. és VI. rendű terheltekkel, azt megelőzően a II. rendű terheltten keresztül tartották egymással a kapcsolatot. A IV. és VI. rendű terheltek átvették a kábítószer, majd azt még a helyszínen továbbadták ismeretlen bűntársuknak.
- [9] A leszállított marihuána kapcsán azonban később minőségi kifogás merült fel, ezért az I. rendű terhelt 2010. október 8-án a II. rendű terhelt közvetítésével újabb, kb. 26 kg, cserére szolgáló szállítmányt rendelt a VII. rendű terhelttől. A VII. és IX. rendű terhelt ismét a VIII. rendű terheltet bízta meg a kábítószer szállításával, majd 2010. október 9-én hajnalban a korábbival azonos módon indultak; a kábítószer autójában a VIII. rendű terhelt szállította, a VII. és IX. rendű terheltek pedig saját kocsijukkal felvezették, navigálták őt. A két külföldi rendszámú gépkocsi a K. utca és M. utca sarkán állt meg, a VIII. rendű terhelt kiszállt, az érkezésükről tudomást szerző V. és VI. rendű terheltek pedig éppen kijöttek a lépcsőházból, amikor észrevették, hogy a rendőrség figyeli a helyszínt. A VIII. rendű terhelt menekülési célból beugrott a VII. és IX. rendű terhelt gépkocsijába, azonban a rendőrség mindhármat elfogta, és a VIII. rendű terhelt által vezetett gépkocsi

csomagtartójában az elrejtett kábítószer-szállítmányt megtalálták.

- [10] A lefoglaláskor még kissé nedves állapotban 26 kilogrammot meghaladó tömegűnek mért marihuána légszáraz állapotban, 20,54 kg bruttó tömeg mellett közel 2,87 kg delta-9-THC hatóanyagot tartalmazott, ami önmagában 144-szeresen haladta meg a jelentős mennyiségű kábítószer alsó határát.
- [11] Az I. rendű terhelt és társai által kábítószer-raktározásra használt, K. utcai lakásban a hatóság megtalálta a bünszervezet által korábban megszerzett és értékesítés céljából ott tárolt készletet; öt nagyobb műanyag tasakban és egy kis pakettben akkori, kissé nedves állapotban 10 kg-ot meghaladó tömegűnek mért, légszáraz állapotban 8,58 kilogrammot kitevő (közel 334 gramm tiszta hatóanyag-tartalmával a jelentős mennyiség alsó határát önmagában is 17-szeresen meghaladó) marihuánát. Ugyancsak lefoglalásra került egy, a kábítószer mérésére szolgáló digitális mérleg, valamint a korábbi kábítószer-szállítmányok csomagolására használt nagy mennyiségű különféle, nagyrészt kábítószerrel szennyezett csomagolóanyag is.
- [12] Az I. rendű terhelttől a kábítószer-kereskedelemből származó, illetve azzal összefüggő készpénz került lefoglalásra. Az I. rendű terhelt gyakran egy közeli ismerősének adta át megőrzésre a kábítószer-kereskedelemből származó bevételeit. Így utoljára 2010. október 8-án adott át részére egy csomagban kábítószer-értékesítésből származó 80.000 eurót, azonban az a házkutatás során előkerült és a nyomozó hatóság lefoglalta.

II.

- [13] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. és a VII. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.
- [14] Az I. rendű terhelt védője indítványának törvényi okaként a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg; érdemben pedig a jogerős ítélet megváltoztatását, az I. rendű terhelt tekintetében a bünszervezetben való elkövetés megállapításának mellőzését, a büntetés tartamának mérséklését és enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását kérte.
- [15] Indokaként előadta, hogy az I. rendű terhelt nem hozott létre szervezetet, és az nem állt egy vagy több személyből sem; az indítvány szerint mind az első-, mind a másodfokú ítélet azt tartalmazza, hogy bünszervezet létrehozására vonatkozóan bizonyíték nem áll rendelkezésre. A bünszervezet fogalmi ismérvei közül hiányzik az is, hogy az hosszabb időre jöjjön létre, mert az ítéletben megjelölt kezdő időponttól az I. rendű terhelt elfogásáig mindössze egy hónap telt el, márpedig - a védői álláspont szerint - ahhoz legalább három hónap lenne szükséges. Mindkét fokon eljáró bíróság rögzítette, hogy a bünszervezet létrehozására és működésére közvetlen bizonyíték nem áll rendelkezésre, kizárólag közvetett bizonyítékokból azonban - a helytelen és pontatlan fordítások alapján - kizárólag téves következtetés vonható; következőképp az ítélet megalapozatlan.
- [16] Az indítvány szerint az ítéletből hiányoznak a szervezett működést bizonyító tényállási elemek. Az alá-fölérendeltség megállapítása indokolatlan; az I. rendű terhelt rendszeresen átengedte mobiltelefonját használatra másnak, hangazonosításra azonban indítványa ellenére nem került sor, mint ahogy a pontosított fordítást sem ellenőrizte a bíróság. Semmilyen tény vagy bizonyíték nem támasztja alá, hogy az I. rendű terhelt csoportot hozott volna létre, a raktárként használt lakáshoz személye nem kapcsolható.
- [17] A másodfokú ítélet indokolása ellentmondásos, mert nem vette figyelembe, hogy az I. rendű terhelt jelezte, amikor a neki tulajdonított, lehallgatott telefonbeszélgetések során ténylegesen nem ő beszélt. Ugyanakkor mellőzött bizonyos beszélgetés-részeket, így többek között azt is, mely azt bizonyította, hogy a szervezetben az irányító szerepet az I. rendű terhelt töltötte be; ennek ellenére azt megállapította.
- [18] Sérelmezte az indítvány, miszerint a bíróság azt állapította meg, hogy az I. rendű terhelttől lefoglalt 80.000 euró nyilvánvalóan kábítószer-kereskedelemből származik. A terheltnek két legális

vállalkozása működött, azok bevételei eltérhettek a bevallottaktól, az üzletek működőképességét és jövedelmezőségét illetően azonban könyvszakértői vélemény nem készült. A védő álláspontja szerint, bár a 4/2005. BJE büntető jogegységi határozat valóban kimondja, hogy a bünszervezet megállapításának már akár egyetlen bűncselekmény elkövetése esetén is helye lehet, de jelen esetben bünszervezet nem valósult meg.

- [19] A kiszabott büntetés egyébként is eltúlzottan súlyos, ezért a védő a bünszervezet megállapítása esetén is - az I. rendű terhelt egészségi állapotára és a büntetés végrehajtása során eddig tanúsított magatartására figyelemmel - enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását és a feltételes szabadság kizárásának mellőzését indítványozta.
- [20] Ezt követően az indítvány előzetes letartóztatásra vonatkozó - a támadott ítélettel összefüggésbe nem hozható - okfejtést tartalmaz.
- [21] Az I. rendű terhelt védője indítványa kapcsán írásban észrevételezte, miszerint ő 2010. szeptember közepétől október közepéig külföldön volt, ekként nem is vehetett részt a szervezet működésében, a raktárként használt lakás bérletéhez pedig bizonyítottan nincs köze. A lehallgatott beszélgetések egyikében szereplő „hosszú távra keresünk pénzt” kijelentést nem ő mondta, és nem is feltétlenül róla beszéltek annak során. A másodfokú bíróság számos megállapítást mellőzött is az elsőfokú ítéletből, ami - az I. rendű terhelt álláspontja szerint - igazolja, hogy a bizonyítékok nem ellene szóltak.
- [22] Megjegyzi a Kúria, hogy az I. rendű terhelt a 2016. január 5-én érkezett jogorvoslati indítványát a Pécsi Ítélőtábla Bf.III.9/2015/41. számú ítélete elleni fellebbezésként nyújtotta be. E fellebbezést a Pécsi Ítélőtábla a 2016. január 6-án kelt 54. sorszámú végzésével elutasította, ami ellen a védő 2016. január 21. napján szintén fellebbezéssel élt. Egyúttal azonban azt is kérte, hogy a fellebbezésként megjelölt korábbi beadványát a Pécsi Ítélőtábla a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapított felülvizsgálati indítványnak tekintse.
- [23] A VII. rendű terhelt védője indítványa törvényi okaként a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontjára is hivatkozott, annak céljaként azonban csak a cselekmény minősítésének megváltoztatását és a büntetés enyhítését jelölte meg.
- [24] A védői álláspont szerint ugyanis a VII. rendű terhelt terhére a kábítószerrel való kereskedés, illetőleg semmilyen terjesztői típusú elkövetési magatartás nem állapítható meg; a kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvételek útján valósul csak meg. Jelen esetben azonban a kábítószer lefoglalták, ekként ennek megfelelő, folyamatos jellegű tevékenységre nem került sor. Nem történt olyan, körülhatárolható helyen és időben, konkrét személynek történt továbbadás vagy értékesítés sem, amelynek eredményeképp megnyílt volna a lehetősége annak, hogy a kábítószerhez mások hozzájussanak.
- [25] Az indítvány szerint téves a kábítószer mennyiségének és tiszta hatóanyag-tartalmának megállapítása, mert azt mérés nem támasztja alá, így a jelentős mennyiséghez igazodó minősítés törvénysértő. Az irányadó a lefoglaláskori hatóanyag-tartalom lenne, azonban a nedvesség a mérés eredményét nagymértékben befolyásolta. Ezért a védő álláspontja szerint a bíróságnak a VII. rendű terhelt esetében ugyanúgy 0,02 %-os szabd THC-tartalommal kellett volna számolnia, mint a - e terheltet nem érintő - 2. tényállási pont esetében tette; ez pedig a kb. 36 kg marihuána tekintetében 7 gramm tiszta hatóanyag-tartalomnak felelne meg. Ez pedig a csekély mennyiség felső határát ugyan meghaladja, de a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el. A cselekmény helyes minősítése így - az indítvány szerint - a korábbi Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntette.
- [26] A VII. rendű terhelt védője is vitatta a bünszervezetben elkövetés megállapítását. Álláspontja szerint az feltételezéseken alapszik, a bíróság e tekintetben bizonyítást nem folytatott le. A másodfokú bíróság is rögzítette, hogy a bünszervezet működésére nincs közvetlen bizonyíték; hangazonosítást nem végeztek, és a VII. rendű terhelt tagadta, hogy az „Öreg” az ő beceneve lett volna. Elfogadhatatlan az egyéb bizonyítékokra való utalás is, mert a VIII. rendű terhelt első nyomozati

vallomása nem használható fel; a védő kirendelésére és értesítésére ugyanis oly időben került sor, amikor a védő arról nem szerezhette tudomást.

- [27] Végül álláspontja szerint a szakértői hiba, a tanúkihallgatások helytelensége és a felismertetésre bemutatások rossz irányba vitték a büntetőeljárást. A vallomások befolyásolhatók; ezért a megállapított tényállás tekintetében megfontolandók a II. és a VIII. rendű terhelt által - az indítványban nem részletezett - előadottak.

III.

- [28] A Legfőbb Ügyészség a BF.285/2016. számú átiratában mindkét felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak, alaptalannak tartotta, és azok elutasítására tett indítványt.
- [29] Ebben utalt rá, hogy a Be. 423. § (1) bekezdése értelmében azonban a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére, a hivatkozott megalapozatlansági körülmények kiküszöbölésére nincs törvényes lehetőség.
- [30] Az ügyészi álláspont szerint a bünszervezet tartalmi ismérvei az irányadó tényállás alapján kétséget kizáróan megállapítható. Ezt megalapozza a kettőnél több személy részvétele, a hosszabb időre szervezettség ténye, a szervezettségre utaló telefonbeszélgetések ténye, és a kábítószer igen nagy mennyisége is. Mindezek egyúttal igazolják azt is, hogy a terheltek célja a kábítószer értékesítése volt.
- [31] A VII. rendű terhelt tekintetében kiemelte: a bünszervezetben elkövetés megállapításához nem szükséges a bünszervezet tagjának lenni, elegendő tudni azt, hogy saját büns tevékenységével a bünszervezet törvényi kritériumainak megfelelő csoport működéséhez kapcsolódik. Ezt a körülmények alapján a VII. rendű terheltnek is tudnia kellett. A kábítószer igen nagy mennyiségén túl a bünszervezet létét és a kereskedést támasztja alá a raktárnak használt lakás bérlése, a kereskedéshez használt eszközök, csomagolóanyagok, és a lefoglalt, rendkívül nagy összegű készpénz is.
- [32] Az ügyészi álláspont szerint sem anyagi jogszabálysértés nem történt, sem a kiszabott büntetések nem törvénysértők.

IV.

- [33] A Kúria a felülvizsgálati indítványokat a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsülésen bírálta el.
- [34] Az I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa törvényben kizárt, a VII. rendű terhelt védőjének indítványa pedig nem alapos.
- [35] A Kúria előjáróban arra utal: a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. További megkerülhetetlen törvényi korlát, hogy a Be. 423. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, vagy a cselekmény minősítésének vitatására sem. Bármilyen jogkövetkeztetés helyessége is csak a jogerős ítéleti tényállásban feltüntetett tények alapul vételével bírálható el.
- [36] Jelen ügyben pedig az I. rendű terhelt védője a tényállás megalapozottságát vitatta, amikor annak bizonyítatlan voltát sérelmezte. Az indítvány - a jogerős ítéleti tényállással éppen ellentétesen - a csoport hiányát, a lefoglalt készpénz nem kábítószer-kereskedésből származó voltát, valamint állítja, hogy a raktárként használt lakás nem hozható összefüggésbe az I. rendű terhelttel, és ezekre - tehát a

jogerős ítélettől eltérő tényállásra - hivatkozva sérelmezi a bünszervezet megállapítását. Akkor pedig a bizonyítékok bírói értékelését - és ezen keresztül ugyancsak a megállapított tényállást - támadja, amikor a lehallgatási anyagok fordításának helytelenségét, és azt állítja, hogy egyes szövegrészleteket a bíróságok tévesen tulajdonítottak az I. rendű terheltnek.

- [37] Megjegyzi a Kúria, hogy a bünszervezetnek a hosszabb időre szervezettség, nem pedig a hosszabb ideig tartó tényleges működés a fogalmi eleme. Jelen esetben a raktár bérletéből, a kettőnél jóval több személy beszerzéséből, a nagy mennyiségű csomagolóanyag és más eszköz beszerzéséből, és az igen nagy tételben való többszöri kábítószer-vásárlásból következik, hogy a csoport nem szüntette volna be a tevékenységét egy hónap elteltével, ha elfogásukra nem kerül sor. A szervezett létrehozásakor tehát annak hosszabb ideig való működése volt a cél, az rajtuk kívül álló, sőt akaratukkal éppen ellentétes okból nem valósult meg. Ez azonban közömbös abból a szempontból, hogy az irányadó tényállás alapján a bűnözői csoport - célja szerint - hosszabb időre szervezett volt.
- [38] Nincs ellentmondás a másodfokú ítélet indokolása, és a bünszervezetben elkövetés megállapítása között sem; az indokolás ugyanis a bünszervezetre vonatkozóan nem a bizonyítékok, hanem - ahogy azt később már az indítvány is helyesen tartalmazza - a közvetlen bizonyítékok hiányát rögzíti. Az ítélet tábla határozata 10. oldalának első bekezdésében pedig nem az elsőfokú ítéletben megállapított tényállásból, hanem a bizonyítékok mérlegelésének indokolásából rekesztett ki bizonyos részeket, így például a nyomozó hatóságnak egyes lehallgatott beszélgetésekhez fűzött saját következtetéseire való hivatkozást. Ez azonban nem érinti az egyéb bizonyítékok alapján megállapított tényállásból levont jogkövetkeztetés helyességét.
- [39] Az indítvány azon része kapcsán, miszerint a kiszabott büntetés a bünszervezet megállapítása mellett is eltúlzottan súlyos, a Kúria utal arra, hogy felülvizsgálat keretében a jogerős határozatban megállapított büntetés önmagában nem, hanem csak akkor támadható, ha a cselekmény törvénysértő minősítése vagy más anyagi jogszabály sérelme miatt szabtak ki törvénysértő büntetést vagy alkalmaztak törvénysértő intézkedést. A büntetés törvényessége kérdésében is csak akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a kiszabott büntetés, illetve annak neme és mértéke az alkalmazott Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik (BH 2012.239.); következésképp a törvényes keretek között megállapított büntetés felülvizsgálat tárgya nem lehet. Az indítvány azon részei pedig, melyekben a védő az I. rendű terhelt személyes körülményei miatt a végrehajtási fokozat enyhébb megállapítását és a feltételes szabadságból való kizárás mellőzését kéri, a felülvizsgálati eljárással összeegyeztethetetlenek.
- [40] Az I. rendű terhelt védője tehát nem csupán indítványában nem jelölt meg törvényes felülvizsgálati okot, de az tartalmában sem feleltethető meg a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában foglaltak egyikének sem. Indítványa tehát: törvényben kizárt.
- [41] A VII. rendű terhelt védője viszont indítványa törvényi okaként a Be. 416. § (1) bekezdésének a) és b) pontját is megjelölte; az előbbi törvényhelynek megfelelő hivatkozást - azaz anyagi jogszabálysértésre hivatkozással a bűnösség megállapításának sérelmezését - azonban nem tartalmaz az indítvány. A védő ténylegesen téves minősítést (a kábítószerrel visszaélés kereskedéssel elkövetett alakzatának és minősített esetének téves megállapítását), valamint anyagi jogszabálysértést (a bünszervezetben elkövetés téves megállapítását), továbbá mindezek következtében törvénysértő büntetés kiszabását állította. Ez a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában írt felülvizsgálati oknak felelhetne meg.
- [42] Azonban a VII. rendű terhelt védője a bünszervezetben elkövetés megállapítását - az I. rendű terhelt védőjéhez hasonlóan - annak a jogerős ítéleti tényállásban foglalt fogalmi elemeinek bizonyítatlanságát, illetve azok téves megállapítását állítva támadta, így valójában (a Be. 423. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéssel szemben) ő is a tényállás megállapítását sérelmezte. Ezért e körben a VII. rendű terhelt védőjének indítványa kapcsán is mindenben irányadók az I. rendű terhelt védőjének - nagyrészt tartalmilag is azonos - érvei kapcsán korábban kifejtettek.
- [43] Az irányadó tényállás alapján pedig a bünszervezetben elkövetés megállapítása a VII. rendű terhelt

tekintetében is törvényes. Bár a másodfokú bíróság valóban mellőzte a tényállásból annak rögzítését, miszerint a bűnszervezet külföldi ága önmagában is a szervezethez jegyeit mutatta, azonban - ahogy arra a Legfőbb Ügyészség is helyesen rámutatott - a 4/2005. BJE büntető jogegységi határozat értelmében a bűnszervezetben elkövetés akár egyetlen cselekmény megvalósítása esetén is megállapítható, ha az elkövető tudata a bűnszervezetnek a korábbi Btk. 137. § 8. pontjában meghatározott tárgyi ismérveit átfogta.

- [44] Jelen esetben az irányadó tényállás szerint a VII. rendű terhelt két bizonyított adásvételt bonyolított le, és azok alkalmával legalább két személlyel (az I. és a II. rendű terhelttel) került közvetlen kapcsolatba a feltételek megtárgyalása, valamint további három személlyel (a IV., V. és VI. rendű terhelttel) a kábítószer átadása kapcsán. Következésképp kétsége sem lehetett afelől, hogy cselekményei legalább három személy szervezett bűnelkövetői tevékenységéhez kapcsolódnak.
- [45] A VII. rendű terhelt cselekményével érintett kábítószer mennyisége és annak tiszta hatóanyag-tartalma pedig ugyancsak a tényállásban rögzített adat, ami ekként - a jogerős ítéletben megállapítottakkal szemben - a felülvizsgálati eljárásban nem tehető vitássá. Ezért a jelentős mennyiség alapul vételével történt minősítésnek a kábítószer mennyiségére vonatkozó eltérő tény állításával való támadása az indítványban ugyancsak törvényben kizárt.
- [46] A VII. rendű terhelt védője indítványának azon része viszont megfelel a Be. 416. § (1) bekezdés b) pont első fordulataiban írt törvényes felülvizsgálati oknak, miszerint a VII. rendű terheltnek a jogerős ítéletben rögzített magatartása nem merítette ki a kereskedés - mint a kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartásának - fogalmi elemeit; a helyes - nem terjesztői típusú elkövetési magatartáshoz igazodó - minősítés mellett pedig a büntetés törvénysértő, amit a téves minősítés eredményezett.
- [47] Az indítvány ezen része viszont nem alapos.
- [48] A védő a cselekménnyel érintett kábítószer lefoglalása miatt, az ismétlődő, anyagi haszon érdekében megvalósított adásvételek hiányára hivatkozással vitatta a kereskedés, illetve bármiféle terjesztői típusú elkövetői magatartás megvalósulását. Ezzel szemben a Kúria rámutat, hogy az irányadó tényállás szerint a VII. rendű terhelt mindössze 5 nap alatt két ízben bonyolított le megrendelésre, igen nagy tételben sikeres eladást, pontosan megjelölt helyen és időben, konkrét személyek részére. Ez a rövid időszak alatt is ismételtséget jelent, amire anyagi haszonszerzés érdekében került sor, az ügyletek volumene alapján pedig a VII. rendű terheltnek is kétséget kizáróan tudnia kellett, hogy nem egy csoportnak vagy egy konkrét fogyasztói csoport részére, hanem olyan bűnszervezet részére értékesít kábítószerrel igen nagy tételben, akik azt továbbértékesítik, azaz maguk is kereskednek vele.
- [49] Jelen ügy és a BH 2003.182. számon közzétett jogeset alapjául szolgáló tényállás között meghatározó jellegű különbség, hogy az utóbb írt esetben a cselekménnyel érintett kábítószer mennyisége alig lépte túl a jelentős mennyiség alsó határát, míg jelen ügyben csak a megtalált, a VII. rendű terhelt által a második alkalommal szállított kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 144-szeresen haladta meg azt. Ezen túl a másik esetben az elkövetők még meg sem kezdték az értékesítést, míg jelen ügyben a VII. rendű terhelt az egyik adásvételt sikeresen lebonyolította, és a második ügylet feltételeiben is megállapodott, végrehajtását megkezdte, csupán a hatóság közbelépése miatt nem tudta átadni a kábítószerrel a vevőnek. A tényállásban rögzített VII. rendű terhelti magatartás tehát a kereskedés fogalmi elemeit maradéktalanul kimeríti.
- [50] A Kúria a teljesség érdekében megjegyzi azt is, hogy téves minősítés (és ebből fakadó törvénysértő büntetés) még az ellenkező álláspontból sem következne; az a védői felvetés ugyanis, miszerint kereskedés hiányában a VII. rendű terhelt terhére semmiféle terjesztői típusú elkövetési magatartás nem állapítható meg, minden alapot nélkülöz. Ugyanis a rendkívül nagy mennyiségű kábítószernek az egyszeri piacra juttatása is forgalomba hozatalt valósítana meg, ami szintúgy terjesztői típusú - ugyanazon törvényhelyben büntetni rendelt - elkövetési mód. Ha azonban az irányadó tényállás szerint ugyanazon bűncselekmény azonos paragrafusában és bekezdésében [jelen esetben a korábbi Btk. 282/A. § (1) bekezdésében] szabályozott több elkövetési magatartás közül más valósult volna

meg, mint amit a jogerős ítélet megállapított, az nem jelentene téves minősítést (hiszen a helyes elkövetési magatartáshoz kapcsolódó törvényhely is ugyanaz), és a szükségképpen azonos büntetési tétel miatt fogalmilag nem is eredményezhette volna törvénysértő büntetés kiszabását sem. Ekként ennek állítása még felülvizsgálati okot sem alapozna meg (Kúria Bfv.III.1.665/2015/8.).

- [51] A kifejtettek alapján a Kúria az I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát a Be. 421. § (2) bekezdés első fordulata szerint elutasította; a VII. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványnak pedig nem adott helyt, és miután egyéb, a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból vizsgálendő eljárási szabálysértést nem észlelt, a megtámadott határozatokat e terhelt tekintetében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.
- [52] A Be. 429. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárás során felmerült bűnügyi költséget, ideértve a felülvizsgálati indítvány megfogalmazására kirendelt védő díját is, a felülvizsgálati indítvány elutasítása esetén - az ügyész által kezdeményezett felülvizsgálat esetét kivéve - az indítvány előterjesztője viseli. A Be. 345. §-ára, a Be. 385. §-ára és a Be. 419. § (1) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban is irányadó azonban a Be. 339. § (2) bekezdése, miszerint azt a költséget, ami annak folytán merült fel, hogy a terhelt a magyar nyelvet nem ismeri, az állam viseli. Mivel a felülvizsgálati eljárásban csak ennek folytán merült fel költség, a Kúria arról a rendelkező részben írtak szerint rendelkezett.

V.

- [53] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [54] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2016. szeptember 26.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Kónya István s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

bírószági ügyintéző